

[Rasmussen (Gylling).]

gennemført. Det er ikke en skattnedskrivning eller en bevilling, man kræver, men ganske simpelt en henstand for de penge, som kommunerne endnu skylder staten, penge, som er forudbetalt til kommunerne, og det kan da ikke være af afgørende betydning, om dette forhold får sin afslutning et år før eller senere. Derfor kan jeg ikke komme op på de højder med hensyn til dette forslags betydning, men mener — hvad også ministeren har givet udtryk for —, at vi i et udvalg må kunne gå ind i, i hvert fald en velvillig behandling af forslaget.

Ministeren var ængstelig for, at kommunerne måske i kommende tider ville være dårligere stillet, og antydede, at kommunerne derfor måske ville foretrække at have denne gæld afgjort allerede nu. Jeg forstår ikke rigtigt det ræsonnement, for kommunernes skatteindtægt, som danner grundlaget for kommunernes økonomiske tilstand, vil ikke blive forringet ved dette forslag, tværtimod, idet der netop vil blive mulighed for at opretholde arbejde i kommunerne, hvis man får de nødvendige midler dertil, og der er ingen tvivl om, at der i den kommende tid på mange områder vil blive arbejdsløshed, og de almindelige landkommuner har jo næsten intet andet arbejde at anvise end netop på kommunernes veje. Det mener jeg også man bør tage hensyn til, og jeg kan tilsige vor velvillige støtte ved behandling af dette forslag i det kommende udvalg.

Jeg var noget forbavset over en enkelt udtalelse, som den ærede ordfører fremsatte, idet han med hensyn til trafikken på landevejene udtalte, at de store lastvogne med påhængsvogne ødelagde vejene og var farlige for færdselssikkerheden. Denne udtalelse er mig fremmed fra det partis side, som det ærede medlem hører til. I det udvalg, der er nedsat angående trafikforholdene, har jeg i alt fald ikke mødt den indstilling fra venstres side. Når man nu skal gennemføre en trafikplan, er det da meningen, at venstre på grund af den farlige trafik, der er, og på grund af ødelæggelsen vil kræve, at man nu skal nedskære den trafik, som man hidtil har ment var nødvendig? Det vil i hvert fald være en ny oplysning for mig, jeg har ikke mødt den udtalelse før fra den side. Hvad der kommer ud af hele historien, skal jeg ikke nu kunne sige, men det bliver interessant at høre, om der virkelig skal tages alvorligt hensyn til de to ting, det ærede medlem her nævnte. Jeg forstår, at den højtærede minister i sin tale var noget afvisende, men at han dog ikke afviste mulighederne for, at man i det kom-

mende udvalg ville være i stand til at finde frem til enighed om lovforslagets vedtagelse her i tinget.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende lovforslag er en genganger fra sidste samling, hvor det ikke nåede igennem. Det er naturligvis rigtigt, at kommunerne anvender og må anvende store beløb til vejudgifter — således er det de fleste steder —, og det er også så afgjort rigtigt, at i de år, vi nu kommer ind i, tvinges kommunerne til at skulle indhente nogle af de forsømmelser af vore vejanlæg, som krigstiden har medført. Det er vel også rigtigt, at vejbudgetterne ude omkring i kommunerne ikke altid svarer til vejlængderne. Der er brug for midler til nyanlæg og til istandsættelser. Også i kommunerne findes der bestemte grænser for, i hvor stor udstrækning skatteudskrivning til sådanne formål kan foregå, og selv om formålet er nok så nødvendigt og påkrævet, må det være indlysende, at der også her findes en grænse. Det er vel egentlig også først nu, det kan siges, at der er tilstrækkeligt vejmateriale fremme til, at det forsømte kan indhentes — ja, det er måske et spørgsmål, om der findes tilstrækkelige mængder af alle vejmaterialer. Det er en erfaring, jeg har gjort i sommer, at man ikke alle steder har tilstrækkeligt med vejmateriale, når det drejer sig om overfladebehandling, tæppebehandling o. lign.

I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at selvom udbetalingerne til kommunerne bliver 65 mill. kr. årlig — hvad lovforslaget jo går ud på —, kan det forventes, at afviklingen vil være afsluttet i finansåret 1949—1950 eller i hvert fald i løbet af det nærmest følgende finansår. Spørgsmålet bliver så, om pinen skal være kort og afviklingen af de 15 mill. kr. udskydes et år, eller om man skal bibeholde de nuværende afviklingsbetingelser, hvorved alt ville være helt afviklet i finansåret 1949—50. Beløbet skal afvikles, og lovforslaget tilsigter heller ikke på nogen måde noget andet. Lovforslaget har efter sit indhold kun midlertidig betydning — dets karakter er endogså meget midlertidig —, og den håndsækning, kommunerne herigennem vil få, forekommer mig ikke at være så væsentlig, netop fordi afviklingen af de millionbeløb, som kommunerne fik i de år, da motorafgifterne og benzinafgiften ikke kom ind, er så langt fremme.

Vi fra mit partis side vil se sagligt på lovforslaget, men vi vil også mene, at selvom lovforslaget ikke bliver til lov, ligger der ingenlunde nogen hindring for kommunernes initiativ i henseende til at indhente forsømmelserne af vejnettet fra krigstiden, ikke